εὐχαριστημένος ποῦ βρέθηκε τουλάχιστο ἕνας νὰ τὸν καταλάβῃ «κατέστρεψε τὸν λόγον».

Ἀμέσως ποὺ τέλειωσε ἡ λειτουργία βγαίνει ὁ παπᾶς καὶ φωνάζει τὸ γέρο ποὺ ἔκλαιγε ἀκόμα καὶ παίρνοντάς τον κατὰ μέρος τὸν ρωτάει ποιὸ μέρος τῆς διδαχῆς του τὸν συγκίνησε. Ὁ χωριάτης μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια καὶ μὲ φωνὴ κομμένη τοῦ λέει:

— Παπᾶ μου,δὲν εἴτανε τὰ λόγια σου ποὺ μέκαμαν νὰ κλάψω, γιατὶ δὲν τὰ καταλάβαινα, μόνο χτὲς ἔχασα ἕναν τράγο ποὺ τὸνεῖχα σὰν παιδί μου καὶ μὲ συμπάθειο ἔμοιαζε ἀπαράλλαχτος μὲ τὴν ἁγιοσύνη σου, καὶ ὅσο σὲ κοιτοῦσα τόσο μοῦ φαινόντανε ποὺ ἔβλεπα τὸν Τσιάκο μου—ἔτσι τὸν ἔλεγαν...

Δὲν ξέρω ἂν εἶναι ἀληθινὴ αὐτὴ ἡ ἱστορία· ἔτσι μοῦ τὴν διηγηθήκανε καὶ κάθε φορὰ ποὺ βρίσκουμαι σὲ κανένα κοντσέρτο καὶ παίζουν σ' ἐκεῖνο τὸ ἀπαίσιο ὄργανο ποὺ λέγεται πιάνο, Λίστ, Γλούκ, Σοῦμαν, καὶ βλέπω ὅλον αὐτὸν τὸ κόσμο νὰ προσέχῃ, νὰ θαμάζῃ, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ συγκινεῖται, δὲν ξέρω γιατὶ θυμᾶμαι τὴν ἱστορία τοῦ παπᾶ.

Σ' ἕνα κοντσέρτο σ' ἕνα Ὠδεῖο, τοῦ ὁποίου τὴ δράση ἕνας φαρμακοποιὸς μὲ γλαφυρὸν λόγο κατέδειξε, ἕνας μαθητής, ἕνα ἀπὸ κεῖνα τὰ φοβερὰ παιδιά, ἀπὸ κεῖνες τὶς μικρὲς μεγαλοφυΐες ποὺ σ' αὐτὸν τὸν εὐτυχισμένο τόπο ὑπάρχουν χιλιάδες, ἀρκεῖ νὰ ρήξετε μιὰ ματιὰ στὶς ἐφημερίδες τὴν ἐποχὴ τῶν ἐξετάσεων, ἔπαιζε βιολί. Σὲ κάθε δοξαριὰ αὐτοῦ τοῦ μικροῦ ἀγριανθρώπου μοῦ φαινόντανε ποὺ μοῦ τραβοῦσαν μιὰ μιὰ τὶς τρίχες ἀπ' τὸ κεφάλι μου. Ὅταν ἐτέλειωσε μιὰ βροχὴ ἀπὸ χεροκροτήματα ἐβρόντησε μέσα στὴ σάλα, κ' ἐγὼ ἐχεροκρότησα μ' ὅλη μου τὴν καρδιὰ ποὺ γλύτωσα ἀπὸ κεῖνο τὸ μαρτύριο. Μιὰ κυρία κοντά μου ἔκλαιγε ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό της.

— Εἶναι ἀνεψιδάκι μου—μοῦ λέει.

— Τὰ συχαρητήριά μου, κυρία μου· σᾶς βεβαιῶ πὼς τέτοιο βιολὶ δὲν τὄχα ξανακούσει.

Μιὰ ἄλλη φορὰ σ' ἕνα ἄλλο κοντσέρτο, ἕνας καθηγητὴς ἑνὸς Ὠδείου ἔπαιζε ἀδιάκοπα ἀπὸ τὶς ὀχτὼ τὸ βράδυ ὥς τὶς τρεῖς τὸ πρωὶ χωρὶς νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸ πιάνο· τρανταζε, βρόνταγε, λὲς καὶ τὸν εἶχε πιάσῃ τὸ κακό του. Ὅταν τέλειωσε ἄκουσα ἕνα γεροντάκι κοντά μου νὰ λέῃ σιγὰ μὴν τὸν ἀκούσουν οἱ θυγατέρες του. — Μωρέ, αὐτὸ δὲν εἶναι μουσική, αὐτὸ εἶναι ξεθώμαι ἄλλη μιὰ διασκέδαση τέτοια καὶ πάω στὸ διάβολο.

Μὰ εἶναι λοιπὸν ἀλήθεια πῶς αὐτὸς ὁ κόσμος δὲν καταλαβαίνει ἀπὸ μουσική, δὲν αἰστάνεται; Αὐτὸς ὁ Ἑλληνικὸς κοσμάκης ποὺ εἶναι ὁ ποιητικώτερος λαὸς τῆς γῆς, ποὺ ἡ μάννα τραγουδάει γιὰ νὰ ποκοιμήσῃ τὸ παιδί της, ποὺ τραγουδάει στὸ θάνατο, στὴ λύπη, στὴ χαρὰ χωρὶς νὰ ἔχῃ συνάμα καὶ τὴν ἐκδήλωση τοῦ αἰστήματός του καὶ τὸ θεατρικὸ τῶν Ἰταλῶν; Ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ διασκεδάσῃ ἂν δὲν ἔχῃ μιὰ λατέρνα ἢ ἕνα βιολί; ποὺ τραγουδάει χορεύοντας, ποὺ μεθάει καὶ στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ τριγυρίζει καὶ τραγουδάει—ἀδιάφορο πῶς—τὸν πόνο του καὶ τὴν ἀγάπη του; ποὺ στὸν ἐνθουσιασμό του τραβάει κουμπουριὲς στὸν ἀέρα, σπάει τὰ ποτήρια στὴν ταβέρνα καὶ στὸ ὕστερο καρφώνει τὸ μαχαῖρι στὸ μηρί του;

Αὐτὸς δὲν αἰστάνεται, ἢ σεῖς ψευτομουζικάντηδες, δὲν τὸν καταλάβατε, δὲ μπήκατε μέσα στὴν ψυχή του; Μὰ ποῦ νὰ κατεβεῖτε σεῖς ἕως τὸ λαό, ἕως τὸν ὄχλο ἀπὸ τὰ ὕψη ποὺ βρίσκεστε, ἐκεῖ ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ ἡ ὑψηλὴ τέχνη, ἡ τέχνη διὰ τοὺς ὀλίγους.

Ποῦ νὰ καταδεχτεῖτε νὰ μελετήσετε τὴν δημοτικὴ μουσικὴ αὐτοῦ τοῦ λαοῦ ποὺ αἰστάνεται ἀλλιῶς ἀπὸ τὸ Γερμανό, ἀπὸ τὸ Γαλλο, καὶ ἀπὸ τὸν Ἰταλὸ ἀκόμα, ποὺ ἔχει μιὰ μουσικὴ παράδοση ἀπὸ αἰῶνες.

Ποῦ εἶναι τὸ ἔργο σας, ποὺ ἡ μελέτη σας;

Ἐγὼ ποὺ γράφω δὲν ξέρω ἀπὸ μουσικὴ παρὰ ὅσο ἡ καρδιά μοῦ λέει, ἢ κάτι περισσότερο, μὰ γεννημένος σὲ τούτη τὴν ἀθάνατη Ἑλλάδα ποὺ ἡ φύση ὅλη εἶναι ἕνα τραγοῦδι, ἔχω καθῆκον, ὅπως μπορῶ, νὰ ὑπερασπίσω αὐτὸν τὸ λαὸ ποὺ σεῖς, ψευτομουσικοὶ καὶ ψευτοκριτικοί, τὸν βρίζετε καὶ τὸν ψευτοπεριφρονεῖτε.

TURRIS INFRACTA

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Δῶ κι ὁμπρὸς ὁ «Νουμᾶς» θὰ βγαίνει ταχτικὰ καθὼς πρῶτα, κάθε Κυριακή.

— Γιὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια εἶχε ὑποβάλει λένε, κ: ὁ Μιστριώτης «μακρὸν κ' ἐμβριθὲς (ὅσο γι' αὐτό!) ὑπόμνημα» στὴ Βουλή.

— Ὁ καημένος! Ἀφοῦ δὲ μπορεῖ νὰ κάνει πιὰ καμιὰ πανάσταση, ἄρχισε νὰ κάνει ὑπομνήματα.

— Ὀλ' αὐτὰ θὰν τὰ τυπώσει πάλι σὲ τόμο καὶ θὰν τὰ πουλάει στὰ Γυμνάσια καὶ στὸ Ἀρσάκειο (δρ. πέντε τὸ καθένα) γιὰ νὰ μαθαίνουν ὄφος τὰ μαθητούδια, καθὼς γίνεται τώρα μὲ τοὺς «Λόγους» του τοὺς ἄλογους.

— Δίκιος ὁ ἔπαινος ποὔκανε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τοῦ Θεοτόκη πῶς τὸν ἀντιπολιτεύτηκε στὴ Βουλὴ ὄχι προσωπικά, καθὼς γινότανε πρῶτα μεταξὺ Κυβέρνησης κι Ἀντιπολιτεψης, ἀλλὰ «μ' εὐπρέπεια καὶ μετριοπάθεια», δηλ. νὰ ποῦμε εὐγενικά.

— Ὁ κ. Ράλλης στὴν τέτια ἀντιπολίτεψη τοῦ κ. Θεοτόκη εἶδε τὴν ἀρχὴ «νέας κοινοβουλευτικῆς περιόδου». Τὸ εὐχήθηκε καὶ τὸ εὐχόμαστε ὅλοι μας.

— Θέλαμε ὅμως νὰ ξέρουμε ἂν ὁ κ. Ράλλης ὅτα γίνει ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολίτεψης θὰ φερθεῖ τὸ ἴδιο, γιατὶ δὲν μποροῦμε νὰ ξεχάσουμε, πὼς ἡ ἀφεντιά του ἔφερε τὶς σανίδες καὶ ἡ ἀφεντιά του ξέρει νὰ δημοκοπεῖ μὲ τόση μαστοριὰ καὶ στὴ Βουλὴ καὶ στοὺς δρόμους.

— Ὁ κ. Ἄγγελος Βλάχος στεν πρόλογο τοῦ καινούριου βιβλίου του — τὰ δράματα τοῦ Σαιξπηρ μεταφρασμένα κλ. Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ—ἔβρισε πάλι τοὺς δημοτικιστάδες.

— Ποὺ πάει νὰ πεῖ, ἕνας βουρκόλακας βγῆκε ἀπὸ τὸν τάφο του, ἔβγαλε μιὰ στριγγιὰ φωνὴ καὶ ξαναμπῆκε στὸ σκοταδι του, ἢ σωστότερα στὴ Γεν. Διεύθυνση τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων.

— Σαράντα τόσα παιδιὰ 5—12 χρονῶνε, καθήκανε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Ἀλωνάρη Ἴταμε σήμερα μέσα στὴν Ἀθήνα.

— Οἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν κάθε μέρα τοὺς περίεργους αὐτοὺς χαμοὺς μὰ καμιὰ ἀκόμα δὲν τάποφάσισε νὰ πάρει τὸ ζήτημα μὲ τὴν καρδιά της, νὰν τὸ κάνει ζήτημα, ποὺ λένε στὴ γλώσσα τους, καὶ νὰ ζητήσει λόγο ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία κι ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση.

— Ὁ κ. Ράλλης λιγόστεψε τὸ φόρο στὰ αἰνίτικα, ὀξύρρυγχους, καρίδες, θύννους καὶ λοιπὰ ἰχνυηρά.

— Ὅλ' αὐτὰ γινήκανε γιὰ χάρη τοῦ κ. Μιστριώτη, γιατὶ κανένας Ρωμιὸς δὲν ξέρει καὶ δὲν τρώει τέτιου εἴδους μασκαραλίκια

— Μόνον ὁ νυμφοκοκκόζωμος τοῦ λογιώτατου τῆς «Βαβυλωνίας» φορολογιέται ἀκόμα βαριά. Ἂς μεσιτέψει καὶ γι' αὐτὸν ὁ κ. Μιστριώτης.

— Γενικὸς Διευθυντὴς ταχυδρ. καὶ τηλεγράφων διορίστηκε ὁ κ. Α. Βλάχος.

— Πολὺ σωστα. Ἴταμε τώρα εἴτανε ἄνθρωπος «τῶ γραμμάτων». Ἀπὸ δῶ κι ὁμπρὸς θὰ γίνει ἄνθρωπος «γραμματων καὶ τηλεγραφημάτων».

— Ὁ κ. Ἐπ. Ντελιγιάννης διορίστηκε ὑπουργὸς τῶ Ναυτικῶν. Ὄχι γιατὶ ἔτυχε νἆναι ἀνεψιός τοῦ θείου του, ἀλλὰ γιατὶ εἶταν ἀνέγκη μὲ τὸ διορισμό του νὰ χτυπηθεῖ κατακέφαλα ἡ συναλλαγή Καὶ χτυπήθηκε.

Ὁ κ. Βουδούρης ἀφοῦ τελειοποιήθηκε στὶς ναυτικὲς σπουδές του πῆρε τὸ ὑπουργεῖο τῶ Στρατιωτικῶ γιὰ νὰ ποχτήσει καπια εἰδικότητα καὶ στὰ Στρατιωτικά

— Σα νὰ λέμε, ἀφοῦ βγῆκε ἀπὸ τὴ Σχολὴ τῶ Ναυτικῶ δοκίμων, πῆγε στὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων.

— Ὁ κ. Σκιᾶς τύπωτε σὲ ἰδιαίτερο φυλλάδιο τὴν ἀπάντησή του στὴν ἐπιφυλλίδα τοῦ συνεργάτη μας κ. Σπύρου Ἀναστασιάδη «Περὶ γλώσσης Σκιᾶς» (Βλ. «Νουμᾶ» φύλλα 118—123).

— Τὴν ἀπάντηση αὐτὴ ὁ κ. Ἀναστασιάδης δὲν τὴν ἀφήνει ἀλιβάνιστη καὶ τὸ λιβάνισμά της θὰν τὸ δημοσιέψουμε στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Εὐχαριστοῦμε τοὺς κ.κ. συνδρομητάδες μας ποὺ ὄχι μόνο δὲν παραπονεθήκανε καθόλου γιὰ τὴ μικρὴ διακοπὴ τοῦ φύλλου, παρὰ τὴ βρήκανε καὶ δικιολογημένη. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν τὴν καλωσύνη καὶ νὰ μᾶς γράψουνε φανερώνοντας ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὴ λύπη τους ποὺ στερηθήκανε δυὸ βδομάδες τὸ φύλλο καὶ βρίσκοντας τρόπο ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ μὴ θυμώσουνε γι' αὐτό. Τέτια σημάδια ἐχτίμησης κι ἀγάπης παραπολὺ μᾶς συγκινοῦν.

— κ. Σπήλιο Ἄνθια. Τὸ λάβαμε καὶ σ' εὐχαριστοῦμε. Ὡραῖο κι αὐτὸ σὰν τἄλλα Μιὰ παράκληση ὅμως καὶ σὲ λόγου σου καὶ στοὺς ἄλλους ποὺ μᾶς στέλνουνε δηγήματα, ἄρθρα ἢ ὅ,τι δήποτε γραμμένα σὲ ἰδιωματικὴ γλώσσα δὲν εἶναι δυνατὸ μαζὶ μὲ τὸ ἄρθρο τους νὰ μᾶς στέλνουν κ' ἕνα σύντομο γλωσσάριο μὲ τὶς ἀσυνήθιστες λέξεις; Τὸ γλωσσάριο αὐτὸ θὰν τὸ δημοσιεύουμε μαζὶ μὲ τὸ ἄρθρο κ' ἔτσι θὰ βοηθιέται καὶ ὁ ἀναγνώστης καὶ ἡ ἐπιστήμη. Νὰ λ. χ. στὴ «Ρουμπίνα τὴν ἀλιβάνιστη» (Β' μέρος) οἱ λέξες χατῆλι τῆς θύρας, μπάρες, πλιαγκούρα, καταγουλιάζει τὰ μοῦρα, λαμανίζει κλπ. ποὺ λέγουνται ὅλες στὴ Θεσταλία, χρειαζόντουσαν κάπια ἐξήγηση. — κ. Ἐλ. Ἐλ. Νικ. Φέτος ὁ κ. Ψυχάρης θὰ τυπώσει τὸ «Ταξίδι μου» μὲ πρόλογο μεγάλο, διακόσες σελίδες κι ἀπάνου. Ὁ πρόλογος θὰ τυπωθεῖ πρῶτα στὸ «Νουμᾶ».— κ. Ν. Ξερ. Ἡ «Ματιὰ» τοῦ κ. Ἀβάζου ὅλο καὶ τυπώνεται. Βέβαια, θὰ δημοσιέψουμε πολλὰ κομμάτια ἀπ' αὐτὴν ἅμα βγεῖ τὸ βιβλίο.—κ. Περίεργο. Οἱ στῆλες τοῦ «Νουμᾶ» εἶναι ἀνοιχτὲς σὲ κάθε δημοτικιστή. Γιατὶ ρωτᾶτε καὶ δὲ μᾶς τὰ στέλνετε; Φτάνει νἆναι καλογραμμένο. Τίποτ' ἄλλο δὲ χρειάζεται.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Τ. Σ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰ τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chégue) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου καὶ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης, ἐν Κερκύρᾳ δέ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	ταῖς	0)0	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθ.	6 μηνῶν
2		»	0)0	»	»	»	1	ἔτους
3	1)2	»	0,0	»	»	»	2	ἐτῶν
2		»	0,0	»	»	»	4	ἐτῶν
4		»	0)0	»	»		5	ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.